

PECETEA LUI DUMNEZEU

...0

trezire de modă veche cum obișnuiam să avem cu mulți ani în urmă. Noi îi suntem recunoscători pentru aceasta.

Eu

apreciez și aceste cântări: „Am mers ultima milă, restul la capătul zilei.” Probabil că atunci când cântau aceste cântări, ei priveau afară și soarele era la asfințit, iar păsările cântau încet și blând, ca și cum totul s-a terminat și erau gata să meargă la culcare, pentru ca mâine să se trezească la o nouă zi.

Așa

este și cu viața. Zilele de muncă trec și noi ne întindem pe pat. Îmi place să vorbesc cu El, doar să vorbesc cu El, să-mi adun haina în jurul meu și să intru în această odaie, pentru că, așa cum spunea apostolul Pavel: „L-am cunoscut în puterea învierii...” Nu prin cuvinte sau prin fapte, ci în puterea învierii Lui, aceasta fiind una din marile noastre nădejdi. De fapt, singura nădejde pe care o avem este marea înviere a Domnului nostru Isus și învierea noastră preliminară, de la moarte la viață, împreună cu El.

Toată

creațiunea așteaptă ziua când El va veni a doua oară, căci Dumnezeu Îl va trimite la vremea potrivită, iar atunci aceste trupuri muritoare, în care gemem acum, vor fi schimbate și îmbrăcate în nemurire. Da, noi vom fi schimbați și făcuți asemenea trupului Său proslăvit, pentru că Îl vom vedea așa cum este.

„Atunci,
păcatul și necazul,

Moartea
acestei lumi întunecate va înceta.

În
această glorioasă Împărăție,

Timp
de o mie de ani cu Isus...”

Păsările
așteaptă aceasta, pomii așteaptă aceasta, întreaga creațiune așteaptă și geme
după acel timp.

Fetița
mea mai mică m-a întrebat:

„Tati,
cum arăta pământul când Dumnezeu a terminat cu el?”

„O,
scumpa mea, era frumos, iar într-o zi va fi la fel de frumos ca atunci. Aceasta
se va întâmpla când blestemul va fi ridicat. Atunci va fi la fel ca la început:
un mare paradis al lui Dumnezeu.

Astăzi
este a treia zi a trezirii și n-am avut încă nici o adunare de vindecare. Este
doar o trezire de relaxare, în care ne exprimăm simțămintele și învățăm
Evangelia în stilul de modă veche.

Unele

din învățăturile pe care le-am învățat aici cu mulți ani în urmă, nu s-au schimbat deloc. Așa este. Nu a fost nevoie de nicio reînnoire sau lustruire pentru că este aceeași Evanghelie.

Când

ești în serviciu în diferite denominațiuni, fiind un interdenominațional, trebuie să te abții în ce privește învățătura: tot ce vorbești acolo rezumându-se la vindecarea divină și desigur, la acceptarea Domnului Isus. Dar când ești acasă, în biserica de aici, îți desfaci gulerul și predici simplu, ceea ce crezi că este bine. Asta-i tot.

De

multe ori, am avut printre noi și oameni care nu au fost de acord, deoarece nu te poți aștepta ca toți să fie de acord cu învățăturile bisericii noastre și cu lucrurile pe care le avem. Adevărul este că toți privesc lucrurile din diferite părți.

Deoarece

a trebuit să contramandez călătoria în Canada, din pricina furtunii de zăpadă, am primit privilegiul să vin pentru câteva seri aici, la Tabernacol, așa cum am promis. Am anunțat însă, că nu va fi nici un serviciu de vindecare, ci ne vom rezuma doar la propovăduirea Evangheliei.

M-am gândit să rezerv câteva seri și pentru Prezentarea celor șapte Epoci ale Bisericii, deoarece cred sincer că trăim în ultima epocă, în timpul din urmă, chiar înainte de venirea Domnului Isus.

Întotdeauna,

oriunde am vorbit, am încercat să mă cântăresc, deoarece după cum știți, bunul Domn al cerului mi-a dat o slujbă mică pe partea supranaturală. Oamenii se bazează pe cuvintele mele, de aceea trebuie să fiu foarte atent ce afirmății

fac, fiindcă dacă Duhul Sfânt a dat această putere a vedeniilor și a descoperirii tainelor inimii, ei cred că am o viziune clară cu privire la ceea ce spun, pentru că altfel Dumnezeu nu ar binecuvânta o greșeală și nu ar permite să fie dusă mai departe. Înțelegeți? Înseamnă că trebuie să fiu foarte atent și să cântăresc totul în Lumina Cuvântului. Iar dacă fac o greșeală, Îl rog pe Dumnezeu să mă ierte pentru că nu am vrut.

În special la subiectele adânci ca cel de acum și de seara trecută, „Semnul fiarei”, am simțit că mulți nu au fost de acord cu ceea ce am învățat. Dumnezeu știe că eu nu vreau să îndrept aceasta spre vreo biserică, denominațiune sau persoană. Deloc. Dar vorbesc în Lumina în care văd eu lucrurile.

Pe mine nu mă interesează ce nume religios poartă cineva; dacă este metodist, baptist, catolic sau orice altceva. Cât timp au respect pentru Domnul meu este în ordine.

Fiecare biserică învață și crede că teologia ei este bazată pe un proiect. Ei bine, când vezi toate aceste lucruri, constăți că nu-i chiar cum era Proiectul. În ce mă privește, cred că în biserica mea am dreptul să spun lucrurile așa cum cred că sunt corecte.

Cu câțva timp în urmă, am avut o trezire la Biserica baptistă din Milltown. Fratele Wright și voi toți, vă amintiți desigur de Marion Lee. El era foarte supărat pentru ceea ce învățasem despre botezul în apă, dar când s-a dus acasă a avut un vis în care Domnul i-a arătat că construia o casă și urma să pună un geamlâc (perete format din geamuri fixate pe un schelet metalic sau de lemn). Dar în loc să

facă aceasta, fratele a pus un pridvor, spunând că este bine și așa. Când a venit însă proprietarul, acesta i-a spus: „Dă jos tot până la fundație și începe din nou!”

Deci

el fusese învățat diferit de ceea ce spune Biblia. Atunci s-a gândit: „Aș putea să dărâm și fundația și să construiesc totul din nou!”

În

seara aceea, m-am dus acasă la el și am stat de vorbă toată noaptea.

A

trebuit reșezat totul. Acesta-i adevărul. Eu nu sunt un învățător, dar îmi place să explic și altora aceste lucruri și să avem părtășie în jurul Cuvântului, în timp ce Duhul Sfânt Îl face viu în inimile noastre. În felul acesta, îi dăm un timp de odihnă și păstorului nostru drag, fratelui Neville.

Pentru

străinii dintre noi, acesta este fratele Neville, un bărbat al lui Dumnezeu, un slujitor adevărat al Domnului Isus Hristos. Nu spun aceasta pentru că este prezent, ci pentru că așa gândesc. El este așa de când îl cunosc. În trecut a fost un metodist strict, iar eu eram un baptist strict, dar amândoi am fost frați și ne-am transformat în niște „holly-rollers,” nu-i așa, frate? (Fratele Neville spune: „Amin! Aleluia!”). Noi stăm pe un teren comun și ne simțim foarte bine să avem părtășie unul cu altul, în timp ce sângele lui Isus Hristos, Fiul lui Dumnezeu ne curăță de toată necurăția. Deci, petrecem un timp minunat și cu siguranță îi apreciem și pe străinii din mijlocul nostru.

Nu

știu cum ne va călăuzi Domnul, dar dacă va fi cu voia Lui, s-ar putea ca într-o seară, înainte de încheiere, să avem și un serviciu de vindecare.

De

aici va trebui să mă întorc în Canada ca să continuăm trezirile. După cum știm cu toții, avem o sarcină destul de grea. Sunt gata și aranjamentele pentru călătoria peste ocean, așa că în septembrie vom pleca în Africa de Sud, iar de acolo vom merge în India, Palestina, Cisiordania, Luxemburg și apoi la Frankfurt, Germania. Ne vom întoarce acasă când ne va călăuzi Domnul. Am pregătit un itinerar și pentru Noua Zeelandă și Australia și apoi Japonia și alte țări răsăritene.

O

mulțime de biserici de aici încearcă să ia membrii unele de la altele, în timp ce acolo sunt mii de oameni care nici n-au auzit vreodată de Isus. În ce mă privește, consider că este de datoria mea să duc Mesajul la acei oameni. Dați-mi voie să repet din nou ce am mai spus, pentru că știu că printre noi sunt prezenți metodiști, baptiști, catolici, prezbiterieni, penticostali, sfinți pelerini, nazarineni, etc: Cred că în cer va fi un grup la fel ca al nostru, cu oameni ieșiți din toate confesiunile.

Revenind

la mesajul „Semnul fiarei”, cu privire la care este atâta confuzie, ați înțeles așeară? Spuneți „Amin”. (Adunarea spune: „Amin!”).

În

seara aceasta vom vorbi despre Semnul sau Pecetea lui Dumnezeu.

Eu

nu voi încerca să predic din două Biblii, pentru că una este de-ajuns, dar una dintre ele are la subsol niște însemnări de referință.

Așeară,

în „Semnul fiarei” am văzut cine este

cel mai mare ucigaș din lume, iar astăzi în „Pecetea lui Dumnezeu”, vom vedea care este cea mai mare binecuvântare din lume.

Mâine

seară veți avea ocazia să „trageți” în mine cu întrebări și lucruri pe care nu le înțelegeți din ceea ce v-am predicat.

Ați

fost adevărați gentlemen, pentru că ați stat liniștiți în timpul serviciului. Să-mi scrieți întrebările voastre, pentru că mâine seară voi încerca să vin mai devreme ca să am timp să le citesc, apoi voi încerca să răspund la ele.

Duminică

dimineața vom avea școala duminicală obișnuită, iar seara cred că va fi botez, pentru că sunt câțiva oameni care așteaptă să fie botezați. Seara vom avea un mesaj Evanghelic sau un serviciu de vindecare. Vom vedea cum ne va călăuzi Domnul.

Înainte

de a ne apropia de Cuvânt, știu că în cer, pe pământ sau sub pământ, nu a fost găsit nici un om vrednic să ia Cartea, s-o deschidă sau să-i rupă pecetea. Nici un om! Ioan a văzut aceasta în Apocalipsa și a plâns cu amar. Dar iată că Mielul care a fost junghiat înainte de întemeierea lumii, a fost găsit vrednic să ia Cartea din mâna dreaptă a Celui ce ședea pe tron și să-i rupă pecetea. Desigur, acel Miel era Isus Hristos, Fiul lui Dumnezeu.

Odată,

El a trăit aici pe pământ în chipul unui Om. Da, Dumnezeu a trăit în Fiul Său, Hristos Isus, ca OM și Dumnezeu. Apoi S-a întors în slavă, zicând: „Peste puțină vreme, lumea nu Mă va mai vedea, dar voi Mă veți vedea; pentru că Eu voi fi cu voi și în voi până la sfârșitul lumii.” (Ioan 14.19;

Matei 28.20).

Isus

a mai spus: „Eu am venit de la Dumnezeu și Mă întorc la Dumnezeu.” El a venit din veșnicie, a intrat în trup și a ieșit din trup înapoi în veșnicie. „El era în lume, și lumea a fost făcută prin El, dar lumea nu L-a cunoscut.

Dar tuturor celor

ce L-au primit, adică celor ce cred în Numele Lui, le-a dat dreptul să se facă copii ai lui Dumnezeu.”

(Ioan 1.10+12). Isus Hristos este și acum cu noi: „Peste puțină vreme, lumea nu Mă va mai vedea, dar

voi Mă veți vedea...” (Ioan

14.19). Înseamnă că vor fi unii care Îl vor vedea și alții care nu Îl vor

vedea. „Pentru că Eu (pronume personal) voi fi cu voi, până la sfârșitul lumii.”

(Matei 28.20). Deci credincioșii

Îl vor vedea până la sfârșitul lumii.

În

Evrei 13.8 scrie că „Isus Hristos este

Același ieri, azi și în veci.” Priviți-L în puterea Lui: același Isus, aceeași dragoste,

aceleași minuni, aceleași semne. Acum, El este în trupul proslăvit, în trupul

celor înviați din păcat la Viață. Da, El trăiește în ei.

Dumnezeul

cel Atotputernic a venit din marea Sa slavă, din Stâlpul de Foc care nu putea fi atins de nici un om, în chipul unui Om, într-un trup de carne în care putea

fi atins. El a fost născut din fecioară și Și-a dat viața pentru curățirea

omului păcătos. Ce dragoste are acest Dumnezeu pentru om, încât a venit jos și

a pregătit un loc curat în care să poată trăi printre oameni. Este minunat.

Acesta este Tatăl nostru.

Înainte

de a răsfoi paginile acestei Cărți, haideți să vorbim cu El, cu Autorul ei.

Bunul

nostru Tată ceresc, în seara aceasta venim la Tine, pe baza făgăduinței pe care ne-ai dat-o când ai zis: „Dacă veți cere ceva în Numele Meu, voi face.” (Ioan 14.14).

Tată,

noi nu suntem vrednici, nu avem ce să-Ți oferim, dar venim la Tine în Numele Domnului Isus, pentru că ne-ai făgăduit că dacă venim în acest Nume, ne vei asculta.

Te

rugăm că ne călăuzești în unul din cele mai importante subiecte ale zilei: „Pecetea lui Dumnezeu”, pentru că știu că dacă voi călăuzit greșit acest grup de aici, în ziua judecării va trebui să dau socoteală pentru aceasta. Fie ca cuvintele care vor fi spuse să nu se întoarcă goale, ci însoțite de ceea ce trebuie pentru scopul pentru care au fost scrise în această Carte.

Vino,

Sfântule Duh, ia Cuvântul lui Dumnezeu din Biblie și vorbește-L prin buze muritoare, unor urechi muritoare și taie-i împrejur pe vorbitor și pe ascultători, ca să obținem ceva în urma adunării noastre împreună.

Noi

suntem în casa lui Dumnezeu de corecție și stăm aici pentru a fi corecțați. Fie ca Duhul Sfânt să mă corecteze și să-mi închidă gura pentru tot ce este rău, așa cum a închis gura leilor când a fost aruncat Daniel la ei.

Doamne,

Tu cunoști inima mea, de aceea Te rog să mă avertizezi imediat dacă gura mea va rosti un singur cuvânt care este contrar Adevărului. Ajută-mă să stau ca un vas gol, astfel ca Duhul să vorbească Cuvântul lui Dumnezeu, fiindcă inimile noastre tânjesc după El. Îngăduie ca Cel care a scris Biblia, să vină să o talmăcească robilor Săi smeriți din locul acesta, fiindcă Te rugăm aceasta în Numele lui Isus. Amin.

Să

nu uitați că mâine seară vrem să avem întrebările voastre. Să le scrieți citeț și să le lăsați pe amvon cât de devreme este posibil.

Zilele

acestea am avut un subiect mare. Astfel, cu două seri în urmă, am văzut biserica și epocile ei și L-am privit pe Isus stând în mijlocul celor șapte sfeșnice de aur. El arăta ca iaspisul și sardiu, Începutul și Sfârșitul, Ruben și Beniamin. Deasupra celor șapte sfeșnice era curcubeul legământului, iar glasul Lui era ca „vuietul unor ape mari” – Hristos și Biserica vorbind împreună. El „era încins la piept cu un brâu de aur,” Evanghelia care ține biserica în neprihănirea lui Hristos, stând pe o temelie de aramă: judecata divină, pentru că Dumnezeu a revărsat judecata Sa divină asupra lui Hristos și El, Cel nepătat de păcat, a suferit în locul nostru.

Noi

am putut vedea începutul Bisericii: epoca bisericii din Efes, apoi am privit epoca a doua a bisericii, epoca a treia, a patra epocă cu cei o mie cinci sute de ani de întuneric, apoi am văzut epoca luterană, pe cea din Filadelfia și în fine, epoca laodiceană, care este și ultima. Am văzut cât de perfect era simbolizat totul în Vechiul Testament, începând cu Solomon, apoi zilele lui Ahab cu epoca întunecoasă, etc.

Noi

am văzut cum Ahab, credinciosul de graniță, era când sus când jos, când înăuntru când afară, exact ca mulțimea de membri căldicei de astăzi. Astăzi sunt în biserică, iar mâine te aștepți să-i vezi oriunde, făcând compromisuri și umblând ca lumea, deși se numesc creștini.

Fiind

în acea stare decăzută, Ahab s-a îndrăgostit de o femeie frumoasă, și deși era rea și păgână, a luat-o de nevastă și astfel a adus idolatria în Israel, domnia lui fiind una din cele mai întunecate din toată istoria lui Israel. Astfel, în final, ei au ajuns niște căldicei, așa încât Dumnezeu i-a vărsat din gura Lui și a acceptat neamurile.

În

continuare am văzut cum după perioada de început a bisericii dintre neamuri, după epoca efesenilor, în epoca a doua, biserica a început să se răcească, a devenit căldicică și a intrat în epoca întunecoasă. Și așa cum Ahab a luat în căsătorie o nevastă idolatră și a adus idolatria în Israel, tot așa s-a căsătorit protestantismul cu Roma, cu catolicismul și a adus idolatria în biserică.

Noi

știm cum a ieșit Martin Luther, apoi John Wesley și pentecostalii, iar în final El Își scoate poporul afară, îi varsă din gura Sa pe cei idolatri și Se întoarce din nou la evrei. Cât de perfect.

Eu

sunt un cercetător al tipurilor și știu un lucru: dacă îmi văd umbra și mă apropiu de ea, îmi pot face o părere despre cum arăt. Astfel, după umbră îmi pot da seama dacă este vorba de un animal cu patru picioare, de o pasăre sau ce îmi arată umbra.

Vechiul

Testament a fost o umbră a Noului Testament. Aseară, ne-am oprit la Apocalipsa 12 și am văzut femeia cu luna sub picioare învăluită în soare – un tip, iar în Evrei 11 ni se spune că toate acestea sunt tipuri și umbre.

Dacă

nu greșesc, cred că în Evrei 12.1 scrie că „și noi, dar, fiind înconjurați cu un nor așa de mare de martori, să dăm

la o parte orice piedică, și păcatul care ne înfășoară așa de lesne, și să alergăm cu stăruință în alergarea care ne stă înaintea.”

Tot

aseară am văzut cum a început prima biserică. Ea a fost inaugurată în ziua de Rusalii, când Duhul Sfânt a fost turnat peste credincioși; am văzut reacția lor, precum și semnele și minunile care i-au urmat.

Apoi,

cam pe la trei sute de ani de la acel eveniment, printre ei s-a strecurat o erezie numită „învățătura Nicolaiților,” care mai târziu a primit putere și a pornit prigoana în epoca întunecoasă. Au urmat epocile reformei și am văzut cum această învățătură a ieșit pe partea cealaltă și a clocit chiar în bisericile protestante care au ieșit afară.

Și

acum, la sfârșitul acestei epoci, toți căldiceii de aici s-au răcit. Între nemuri s-a întâmplat exact ce s-a întâmplat între evrei: s-au răcit. În timp ce mergea înapoi, umbra se micșora.

În

zilele lui Luther și ale lui Wesley au avut loc treziri mari, dar în epoca următoare s-au răcit, așa încât astăzi au doar o grămadă de crezuri și forme. Aceasta s-a întâmplat tot timpul, așa cum am fost învățați.

Acum

ascultați! Eu nu îi condamn pe catolici și nici pe protestanți, deoarece prin ei a venit sămânța lui Dumnezeu prin alegere. Cei hotărâți la Viață, vor vedea aceasta și vor păși în Lumină, dar cei care nu văd, vor umbla în întuneric. Aceasta depinde de Dumnezeu. El o face. Dumnezeu i-a promis lui Avraam că îl va mântui pe el și sămânța lui. Astfel, dacă ești sămânța lui Avraam, ai Viața veșnică și ești moștenitor prin făgăduință. Totul este prin harul și alegerea lui Dumnezeu.

Aceasta

este prima adunare de învățătură pe care am avut-o de opt ani încoace. Poate în unele locuri am fost mai dur, dar sunt gata să răspund la orice întrebare vreți. Să le puneți pe amvon și voi fi bucuros să răspund la ele, pentru că orice știu, nu am învățat de la vreun om, nici în vreun seminar, ci m-am rugat până mi-a fost descoperit și apoi am comparat totul cu Cuvântul lui Dumnezeu.

În

Vechiul Testament, ei aveau trei modalități de a verifica o descoperire: prin Lege, prin proroc și prin Urim și Tumim. Dacă lucrul respectiv venea de la Domnul, Lumina strălucea pe pietrele de pe pieptarul lui Aaron. Dar dacă prorocul proceea și Lumina nu strălucea peste Urim și Tumim, totul era greșit. Acolo era răspunsul direct al lui Dumnezeu. Dacă cineva avea un vis, dar Lumina nu strălucea peste Urim și Tumim, era greșit.

Acum

s-a terminat cu vechiul Urim și Tumim, ca să zic așa, dar și noi avem un Urim și Tumim al lui Dumnezeu: Biblia. Dacă un proroc, un văzător sau un învățător, nu își bazează învățătura exact pe „Așa vorbește Domnul” al Bibliei, eu nu îl cred. Totul trebuie să se potrivească întocmai de la Geneza la Apocalipsa. Nu doar un loc, ci trebuie să vină prin Biblie și să se lege perfect. Da, domnilor. Trebuie să se îmbine cu restul Bibliei și să se țină împreună, pentru că altfel ai putea lua un lucru, să spui că acela este purgatoriu și să predici catolicismul, ceea ce este total greșit. Totul trebuie să se îmbine perfect de la Geneza la Apocalipsa, ca să facă filmul clar. Așa este.

Cel

care developează acest film pentru voi este Duhul Sfânt, dacă Îl lăsați. El vă va conduce în Lumină, așa cum spune Biblia.

Mergând

mai departe, am văzut că Biblia anunță că va fi un timp când oamenii vor primi un semn, semnul fiarei. De câte ori se zvonește ceva prin țară, oamenii spun: „Acesta este semnul fiarei.”

Îmi

amintesc că tocmai fusesem ordonat ca predicator în biserica baptistă când am auzit de N.R.A. Toți spuneau că acesta este semnul fiarei, dar nu este adevărat. Aceasta este o minciună, deoarece Biblia ne spune cum este semnul fiarei. Semnul fiarei nu este o țară atee. De exemplu, comunismul nu este Rusia, ci este un duh. Nu trebuie să ne îngrijorăm pentru Rusia, deoarece propria noastră putreziciune ne ucide. Totul este mâncat de viermi. Nu pasărea care ciugulește din măr, ci viermele care este în el îl atacă.

Aceasta

este ceea ce ne putrezește: cei care se numesc creștini dar se poartă ca lumea și iau parte la lucrurile lumii. Lumea este sătulă de așa ceva, și nu numai lumea, ci și o mulțime de creștini.

Eu

am spus de multe ori: „Dumnezeule, adu ziua când bărbații vor fi așa cum trebuie să fie. Dacă am fost împotriva Lui, să spun că am fost împotriva Lui.” Dar eu nu sunt împotriva Lui, ci Îl iubesc, Îl cred și sunt pentru El. Și viața mea este în mâinile Lui și face ce vrea cu ea, fiindcă cred că creștinismul este adevărul. Așa este. Eu cred că este adevărul.

Călătorind

prin lume și privind diferitele ismuri, am văzut că toți fondatorii lor sunt

morți în mormintele lor. Prin aceasta, creștinismul este la o mare distanță de ceilalți, pentru că puterea lui Isus Hristos cel înviat trăiește în om. El nu este mort, ci a înviat și împlinește ce a spus: „Eu voi fi cu voi în toate zilele, până la sfârșitul lumii,” și: „Lucrările pe care le fac Eu, le veți face și voi.” Totuși, când se întâmplă aceasta, lumea spune: „Fanatism!”

Ați văzut unde am ajuns aseară cu ajutorul lui Dumnezeu.

Cuvântul „fiară” desemnează „o putere.” Aseară am trecut prin toate simbolurile și am dovedit că „fiara” este o putere. Dar ea nu s-a ridicat din Rusia, ci din Roma. Așa este.

Și nu este vorba de un grup de oameni, nici de o organizație politică, ci este o imitație religioasă. Este o biserică ce stă pe șapte munți și este condusă de un om care are putere de control asupra lumii. Corect. Ea este simbolizată cât se poate de clar printr-o femeie. Aceasta nu este interpretarea mea, pentru că eu nu am făcut decât să citesc din Biblie. Și ea spune că nu există alt loc în lume, nici un alt oraș care să conducă lumea. Astfel, în fiecare națiune din lume există o fărâmbă de romanism, ca cele zece degete din vedenia lui Daniel. Noi am înțeles cu toții că este vorba de cetatea Vatican.

Aseară am avut printre noi cel puțin o duzină de catolici sinceri. Ei au stat liniștiți și au ascultat, pentru că sunt sinceri și însetați după Adevăr.

Desigur, tu nu te poți contrazice cu un preot, pentru că în viziunea lui, dacă biserica spune ceva diferit față de ceea ce scrie Biblia, biserica are dreptate. Pentru

mine însă, Biblia are dreptate și biserica este greșită. Astfel, ei cred biserica, dar noi credem Biblia.

Biblia

folosește un cuvânt vulgar pentru a descrie această biserică, și spune că este o femeie curvă și mama curvelor.

În

continuare, noi am văzut că Biserica catolică a fost prima „biserică mamă”. Este exact cum a fost spus. Ea a fost prima biserică organizată, iar mai târziu a devenit mama curvelor, pentru că a născut alte biserici (nu puteau fi băieți, ci trebuiau să fie fete).

Deci

biserica protestantă este un produs al bisericii catolice. Cercetând Scripturile și cărțile de istorie,

noi am văzut că biserica protestantă este un produs, de aceea protestantul nu poate spune nimic despre catolic, pentru că amândoi sunt „curve.” Este spus direct și clar și este „Așa vorbește Domnul!” Așa este.

SUA

va spune: „Haideți să facem un chip al fiarei!” Fiara este o putere și puterea ei este organizația. Aceasta nu este o teorie a cuiva, ci este Cuvântul lui Dumnezeu. Așa cum știm, biserica catolică s-a organizat, și-a făcut un ritual, a învățat un crez universal și i-a silit pe oameni să i se supună prin pedeapsă.

Mai

târziu s-a ridicat Martin Luther și Duhul lui Dumnezeu l-a călăuzit afară din ea, dar în loc să rămână liberi, ei s-au organizat după asemănarea chipului fiarei, o putere politică asemenea ei. În loc să-i lase pe oameni să umble în lumina dată de Dumnezeu, ei i-au organizat sub o doctrină și i-au obligat să

stea sub acea doctrină.

Apoi

Dumnezeu a intrat în biserica metodistă. Metodiștii au avut o trezire care a cutremurat lumea, Duhul Sfânt era cu ei și învățau sfințirea. Dar următorul lucru pe care l-au făcut, a fost să se organizeze. Astfel, au făcut un chip al fiarei, o putere politică organizată, legându-i pe oamenii lui Dumnezeu de un crez, în loc să-i lase liberi să se închine și să umble din Lumină în Lumină. I-a aruncat afară de pe cărare și i-a împins înapoi.

Prima

a fost Lumina bisericii din Sardes, dar ce s-a întâmplat cu biserica din Filadelfia? Ea a primit o altă Lumină, dar în clipa când s-au organizat, Dumnezeu a plecat din mijlocul lor. Dumnezeu l-a trimis pentru ei pe John Wesley, dar luteranii nu au putut să-l urmeze pentru că n-au crezut; ei erau deja organizați.

Curând

după aceea, și metodiștii au devenit atât de organizați încât a venit timpul pentru următoarea epocă a bisericii. Astfel, Dumnezeu a ridicat gruparea de la „cincizecime” și a trimis peste ea botezul Duhului Sfânt.

Ce

au spus metodiștii când i-au văzut? „O, noi nu putem merge cu aceștia! Noi nu credem așa ceva! Nu, nu!” De ce? Pentru că aceea era o altă Lumină, iar ei rămăseseră în urmă.

Noi

ne îndreptăm spre asfințitul soarelui. Vă mai amintiți ce a spus prorocul Zaharia cu privire la acest timp? „... nu va fi nici zi, nici noapte; dar spre seară se va arăta lumina.” (Zaharia 14.7).

umblat în Lumina pe care au primit-o, dar după aceea au început să se poarte ca niște curve și au ajuns să facă exact ce a făcut mămica lor. Exact așa.

Dați-mi

voie să vă spun ceva, femeilor. Fiți atente! Poate nu aveți prea multă încredere în mine când spun aceste lucruri, dar să știți că nu le spun ca să vă rănesc, ci pentru că vreau să vă ajut.

Când

văd bisericile de astăzi care le permit femeilor să se poarte cum se poartă și apoi spun că sunt creștine... Eu nu vă blamez pe voi, femeilor, dar o mulțime din acești învățători de seminar, învățători din cimitir sau cum vreți să-i numiți, vă lasă să umblați în felul acesta, iar la sfârșit veți suferi o mare deziluzie. Biblia spune că ei sunt „conducători orbi care conduc orbi...” Acesta-i adevărul.

Isus

a văzut aceasta și a știut că unele din aceste biserici protestante vor merge drept spre poarta de Lumină, apoi se vor întoarce. În Matei 24.24 spune că antihristul va fi atât de aproape de adevăr, încât dacă ar fi cu puțință i-ar înșela chiar și pe cei aleși.

Vedeți?

Romanismul, catolicismul, v-a lovit pe unii dintre protestanți în cap. Dar cine știe ceva din Biblie și are puțin har, va ieși de acolo și se va îndepărta în grabă. El va ști că Scriptura nu vorbește despre lucrurile care se învață acolo.

Să

știți că cea mai mare minciună care a fost spusă vreodată, are o parte mare de adevăr în ea. Așa este. De aceea, trebuie să vedeți că tot ce se spune trebuie

să fie adevăr, adevăr și numai adevăr, de la început până la sfârșit.

Oamenii

au putut vedea că biserica timpurie a fost aprinsă cu acel Sfeșnic și că ceea ce s-a întâmplat atunci se întâmplă și aici, dovedind ceea ce spune Cuvântul lui Dumnezeu; că „Isus Hristos este

Același ieri, azi și în veci.” Cine refuză să vadă aceasta, respinge Lumina și umblă în

întuneric. Aceasta este tot ce le-a mai rămas.

Acesta-i

adevărul, fraților. Dumnezeu știe că nu spun aceasta ca să par mai deștept. El cunoaște inima mea. Eu am o slujbă și știu că îmi stau înaintea multe lucruri, însă sunt conștient că în ziua judecății va trebui să dau socoteală pentru tot ceea ce spun. Dacă voi fi găsit un martor mincinos, un învățător fals, voi fi condamnat de Dumnezeu. Așa este. Dar și dacă știu adevărul și nu vi-l spun, voi fi condamnat de El. Cu siguranță.

Domnul

i-a spus străjerului: „Veghează, căci

dacă nu vei da de știre poporului, le voi cere sângele din mâna ta. Dar dacă îi vei avertiza cu privire la pericolul care vine și ei vor merge mai departe, fără să ia aminte la avertizare, vor muri în păcatele lor, dar nu le voi cere sângele din mâinile tale.” (Ezechiel 33.6-9 – parafrazăre).

Deci

trebuie să fim atenți, pentru că cunoaștem Adevărul conform Scripturii. Noi știm cum a pornit biserica, ce s-a întâmplat de-a lungul epocilor ei și vedem cum merge în jos biserica protestantă de astăzi.

În

trecut era total greșit ca o femeie să-și taie părul. Biblia spune că dacă o

femeie își taie părul, soțul ei are dreptul să se despartă de ea. Știu că este dur, dar așa spune Biblia.

Femeilor,

voi ieșiți în curte să tundeți iarba îmbrăcate în haine bărbătești, dar Atotputernicul Dumnezeu spune că o femeie care îmbracă haine bărbătești este o urâciune înaintea Lui. Vedeți? Și deși scrie așa, o faceți. Mai mult, fumați, mergeți la dans și la spectacole, apoi vă duceți și la biserică. Aceasta dovedește că ați primit ceva străin și nu sunteți însemnate în cer. Vom vedea puțin mai târziu diferența.

În

ce vă privește pe voi, bărbaților, mergeți pe stradă cu țigara în gură și fumul vă iese pe nas ca pe hornul de la locomotivă. Nu spun aceasta ca o glumă, ci pentru că acesta este adevărul. Mergeți în diferite locuri, mințiți, furați și vă înșelați unii pe alții, și cu toate acestea sunteți diaconi în comitetul bisericii.

Mergeți

la biserică, apoi vă duceți și jucați acel joc... Vă spun că nu este un joc mai josnic ca loteria. Așa este. Voi, metodiștii, baptiștii, penticostalii, care frecventați aceste jocuri, sunteți la fel de răi ca cei din lume. Da, voi știți că acesta este adevărul. Atunci de ce faceți aceasta? Pentru că exact așa a făcut și mămica voastră.

Eu

nu am nimic împotriva oamenilor catolici, nu am nimic împotriva metodiștilor, baptiștilor sau prezbiterienilor, pentru că Dumnezeu are și printre ei copii ai Săi. Eu nu sunt împotriva oamenilor, ci a bisericilor lor care i-au organizat și pun doctrinele lor mai presus de Cuvântul lui Dumnezeu. Voi, protestanților, nu vreți să credeți, dar faceți exact aceasta.

Fratele

Bosworth a întrebat-o odată pe o fată: „Ești creștină?” iar ea i-a răspuns:

„Creștină?”

Păi aprind în fiecare seară o lumânare.”

Alții

răspund: „Eu sunt metodist,” sau: „Eu sunt baptist.” Ei bine, aceasta nu înseamnă nimic, ci după părerea mea, ai ieșit din har. Dacă nu ești creștin, chiar dacă faci parte din acea biserică metodistă, baptistă, catolică, etc., ești pierdut. Acesta este adevărul. Înseamnă că ești însemnat.

Ambele

semne sunt spirituale, și am să vă dovedesc aceasta cu Scriptura.

Foarte

mulți oameni cred că li se va tatua ceva pe mână sau pe frunte, dar aseară am văzut că aceasta este o minciună. Da, domnilor. Semnul acesta este un semn spiritual și este ascuns. Știu că ceea ce voi spune va zbârli multe pene, dar chiar dacă este dur și nu vreau să fiu grosolan, trebuie să spun ceea ce am pe inimă.

Când

Isus Hristos a văzut că biserica protestantă, care a ieșit din cea catolică, s-a întors înapoi, a spus: „...vor fi atât de aproape, încât dacă ar fi cu puțință i-ar înșela chiar și pe cei aleși.”

Vă

dați seama, prieteni creștini, că acesta este semnul antihristului, al puterii lui! Fiara este o putere. Deci este vorba de puterea bisericii catolice; de

puterea bisericii metodiste, etc.

Nu

demult, am avut o adunare în care am propovăduit Evanghelia mântuirii. Seara, am fost chemat de păstor și el mi-a zis: „Îmi pare rău, reverend Branham, dar mi s-a spus că au venit niște oameni bolnavi, iar șeful de district a zis că în biserica metodistă nu există vindecare divină, așa că va trebui să pleci de pe platformă și să părăsești adunarea.”

De

ce? Aceasta este puterea bisericii metodiste, puterea fiarei. Biserica baptistă este la fel și la fel sunt campbeliștii, luteranii și penticostalii. Așa este.

Penticostalii,

„Adunarea lui Dumnezeu”, au intrat și ei în conciliul bisericilor. S-au prins împreună cu mama curvelor.

Deci

toate organizațiile bisericești vin de la Roma. Acolo este mama tuturor. Eu nu sunt un sfânt al ploii timpurii, nici al ploii târzii sau cum vreți să-i mai spuneți, dar vreau să spun că oamenii ar trebui să fie liberi în Hristos Isus și să umble în Lumină. Toate bisericile ar trebui să fie așa.

Și

vreau să observați ceva. La început, când a ieșit biserica catolică, ei au adus un botez prin stropire în locul celui prin scufundare, deși nu există nici un text biblic pentru aceasta. Și nu numai atât, dar au înlocuit Numele marelui Dumnezeu cu titlurile Sale, făcând astfel o batjocură din adevăr. Nu există nici un predicator care să-mi poată arăta că biserica timpurie ar fi procedat așa. Și vă mirați că nu mai aveți treziri. Aceasta-i problema, fraților. Ceea ce ne trebuie astăzi este o trezire de modă veche, astfel ca Duhul Sfânt să vină din nou în țară. Aceasta ne trebuie.

Acum,

ei au făcut un chip al fiarei. Chipul fiarei este organizația care este exact ca biserica catolică. Da, ei s-au organizat și au făcut un chip al bisericii catolice. Toate bisericile care s-au organizat au părăsit Biblia, pentru că Cuvântul, Dumnezeu, nu a cerut nicăieri așa ceva. Conducătorul nostru este Dumnezeu.

Uitați-vă

la Israel, care a ieșit din Egipt. Când s-au întâlnit cu moabiții, aceștia erau fundamentalști: aduceau jertfe, aveau șapte altare, șapte berbeci, șapte junci, o jertfă curată care vorbea despre venirea lui Hristos. Iar Balaam, marele lor proroc, stătea acolo ca să-l blesteme pe Israel.

Israelul

era împrăștiat jos în vale și locuia în corturi. Ei erau străini și călători și căutau o cetate; erau strict interdenominaționali și erau însoțiți de semne și minuni. Ceilalți nu aveau așa ceva și din pricina aceasta erau invidioși. Vedeți? Acolo erau două duhuri.

Fraților,

Dumnezeu își ia omul, dar nu-și ia niciodată Duhul. El l-a luat pe Ilie, dar duhul lui a venit peste Elisei. Câteva sute de ani mai târziu, a venit peste Ioan Botezătorul și a fost promis că va reveni și în timpul din urmă.

Același

lucru îl face și diavolul: își ia omul, dar niciodată duhul. Astfel, duhul religios care l-a condamnat pe Isus Hristos din pricina semnelor și minunilor Lui, trăiește în învățătorii ecleziastici de astăzi, pentru că au fost rânduiți de Dumnezeu să vină la judecată. Așa spune Biblia în Iuda 4: „Căci s-au strecurat printre voi unii oameni, scriși demult pentru osânda aceasta, oameni neevlavioși, care schimbă în desfrânare harul Dumnezeului nostru...” Exact așa este.

Cred

că ați observat toate acele lucruri care dovedesc că semnul fiarei există deja. Deci, dacă alergați înapoi și încolo zicând: „Când va veni semnul fiarei am să...” băgați de seamă să nu îl aveți deja, pentru că cei care îl au vor fi pedepsiți în foc și pucioasă, vor fi vărsați din cupa mâniei lui Dumnezeu pentru a fi chinuiți zi și noapte în veci de veci. Este un lucru cât se poate de serios. Deci cum veți scăpa?

Dați-mi

voie să vă spun ceva.

Va

veni un timp când va trebui să aparții la o organizație, pentru că altfel nu vei putea cumpăra sau vinde, deoarece ți se va cere semnul fiarei.

Ascultați-mă,

cei care cunoașteți adevărul. Eu nu spun să nu mai mergeți la biserică și nu am nimic cu voi sau cu membrii voștri, ci mă refer la „cartierul general”, care atunci când au organizat totul, au zis: „Vom face așa și așa” și au instituit acea lege de fier. Dar Dumnezeu le va rupe, așa cum a făcut întotdeauna, și își va lua biserica.

Priviți

călătoria poporului Israel. Stâlpul de Foc era deasupra lor fie că era ziua, fie că era noapte. Când El pleca, trâmbițele sunau, iar Israelul își strângea tabăra și pleca, urmându-L. Este adevărat? (Amin). Ei urmau Focul.

Ei

bine, când Martin Luther a văzut Focul lui Dumnezeu plecând, a ieșit afară din catolicism și l-a urmat. Dar după ce biserica lui s-a organizat, nu a putut să meargă mai departe. Însă Focul a plecat mai departe, iar Wesley l-a văzut și l-a urmat. Deci Focul lui Dumnezeu i-a părăsit pe luterani, care au rămas pe

loc, și a mers mai departe cu Wesley. Dar curând și metodiștii au zidit sub ei Biserica Metodistă Wesleiană și nu au mai putut înainta. Au urmat Alexandru Campbell, John Smith, Moody și ceilalți reformatori, dar de fiecare dată s-a întâmplat la fel ca la început: au început să aibă ritualuri și să devină țepeni, reci. Urmașii lor nu au mai avut nimic decât o educație de seminar și primul lucru pe care l-au făcut a fost că au ajuns cu mâinile în plăcintă și s-au murdărit.

Duhul

Sfânt i-a părăsit pe toți pe rând, dar pentecostalii L-au văzut și au plecat cu El. Curând însă, s-au organizat și ei și au devenit reci și plini de ritualuri ca restul.

Ultima

epocă a bisericii este cea laodiceană, care nu este nici rece, nici în clocot, ci posedă doar atâta religie cât să cânte și să danseze printre rânduri, pentru ca atunci când merg acasă să vorbească despre vecinul.

Ceea

ce ne trebuie nouă astăzi este o trezire de modă veche a Duhului Sfânt, care să ne umple zi și noapte fața de lacrimi de pocăință pentru păcatele noastre și ale lumii. Și așa se va întâmpla. Noi vom intra în starea aceasta. Amin.

Dar

acum am ajuns niște căldicei. De aceea a zis Dumnezeu: „Mi se face rău și am să-i vărs din gura Mea.” (Parafrazare). Aceasta este biserica protestantă, de la luterani la pentecostali. Așa spune Cuvântul lui Dumnezeu.

Dar

El Și-a luat aleșii Săi din fiecare din aceste biserici. Da, El Și-a luat sămânța dintre metodiști, dintre baptiști, dintre luterani, dintre catolici și

dintre toți ceilalți. El a luat afară un popor, o rămășiță.

Nu

cu mult timp în urmă, chiar aici în Louisville era pe moarte o femeie catolică și am fost chemat să mă rog pentru ea.

Când

m-a văzut, preotul mi-a spus: „Acesta este un nonsens!” dar soțul ei i-a zis: „Dă-te la o parte!”

Femeia

era foarte bolnavă, iar medicul îi spusese că va mai trăi doar până dimineață. În timp ce mă rugam pentru ea, am primit o vedenie cu „Așa vorbește Domnul!” așa că i-am spus punct cu punct în câte ore va merge acasă vindecată. Când au auzit, ei au râs batjocoritori, dar totul s-a împlinit întocmai cum a zis Duhul Sfânt și ea s-a dus acasă vindecată și este bine și astăzi. Femeia era catolică, iar cei care au râs erau tot catolici.

Dați-mi

voie să vă spun ceva. În Vechiul Testament, un rob trebuia să slujească stăpânului care îl cumpăra cu un preț, un număr de ani până la anul de veselie. Când venea anul de veselie, suna trâmbița, iar când robul auzea sunetul ei, putea arunca jos unelte de lucru și să-i spună stăpânului său în față: „Stăpâne, acum nu mă mai poți lovi pentru că sunt liber!” și să plece acasă. De ce? Pentru că s-a auzit sunetul veseliei.

„Sunetul

veseliei” este Evanghelia care vă anunță că sunteți eliberați din păcat. Sunteți eliberați de aceste apucături moderne și de lucrurile lumii pe care le-ați făcut în numele religiei, și protestanții și catolicii, sub semnul fiarei. Așa este. Sunteți liberi, dar numai dacă vreți s-o primiți; nu vă obligă nimeni.

Dacă

robul acela refuza să primească libertatea care i se oferea, era dus la stâlpul altarului din Templu și i se aplica un semn, i se găurea urechea, și astfel rămânea robul stăpânului său cât trăia.

Dacă

refuzi să primești Lumina Evangheliei care este propovăduită din Biblie, în puterea Duhului Sfânt, ești pecetluit pentru destinația ta veșnică. Amin.

Vă

rog să mă iertați pentru remarcile pe care le-am făcut cu câteva minute în urmă referitor la bărbați, dar priviți ce scrie: „...să-i înșele chiar și pe cei aleși.”

Eu

m-am referit la luterani, la bapțiști și așa mai departe, dar vreau să mă opresc puțin și la voi, sfinții. Eu cred în sfințenie și noi trebuie să fim sfinți, pentru că fără sfințenie nimeni nu poate să-L vadă pe Dumnezeu. Dar nu este sfințenia mea, ci este sfințenia Lui; și nu este ce am făcut eu, ci ceea ce a făcut El pentru mine. Să nu încercați să aveți vreo sfințenie personală.

„Încerci

să te ții singur, frate Branham?” Nu, domnilor. Eu îmi dau drumul și Îl las pe El să mă țină. Așa este. El este Cel care mă ține. Tu rămâi smerit. Aceasta este tot ce trebuie să faci tu, iar El te va ține. De fapt, El te-a ținut deja; și a făcut-o până când a zis: „S-a isprăvit!” Asta-i tot.

Dar

voi, sfinții nazarineni și sfinții pelerini? Când biserica wesleiană sau metodistă s-a organizat, voi ați ieșit afară și ați spus: „Noi vom merge mai departe în sfințenie!” ceea ce a fost minunat. Și ați continuat epoca

filadelfiană până în Laodicea.

Dar

când a venit Duhul Sfânt și semnele s-au întors în biserică, le-ați numit de la diavolul. Da, ați spus: „Sunt de la diavolul!” pentru că au vorbit în limbi și au crezut în aceste lucruri. Dar când ați făcut aceasta, L-ați hulit pe Duhul Sfânt.

Cum

aș putea să-i spun mâinii mele: „Nu am nevoie de tine?” Dacă acolo sunt învățători, evangheliști, cei ce au darul vorbirii în limbi, etc., sunt și daruri de vindecare. Cum ar putea să-i spună piciorul meu, ochiului: „Nu am nevoie de tine!”? Dacă ești un copil născut al lui Dumnezeu, vei merge și vei accepta ca adevărat, tot ce spune Dumnezeu. Așa este. Vei umbla drept în Lumină.

Când

a venit vremea ca Biserica să meargă mai departe, Luther s-a dus mai departe. Când a venit vremea ca Biserica să-și miște mâinile, Wesley și-a mișcat mâinile. Când a venit vremea ca Biserica să vorbească, a intrat în scenă cincizecimea. Așa este.

Tu

zici: „Este un tablou pentru aceasta?” Da, domnilor.

Știați

că Iuda Iscarioteanul, adevăratul antihrist, era foarte religios? Frații au avut atât de multă încredere în el încât l-au pus casierul bisericii. Iuda a fost neprihănit prin credință, a crezut în Domnul Isus Hristos și a fost sfințit prin Cuvânt: „Sfințește-i prin adevărul Tău; Cuvântul Tău este adevărul.” (Ioan 17.17). El era Adevărul și le-a dat putere să

meargă și să propovăduiască Evanghelia, să scoată afară dracii și să vindece bolnavii. În Matei 10.4 este menționat și Iuda Iscarioteanul printre ei. Și când s-a dus afară, a propovăduit Evanghelia în așa fel încât păcătoșii s-au pocăit și dracii au fugit.

Biblia

spune că toți s-au întors bucuroși și au spus că au trăit un timp mareț, iar Iuda era cu ei. Dar când a venit timpul cincizecimii, el și-a arătat adevărata culoare.

Acolo

și-a arătat culoarea și biserica sfințirii: când au refuzat Duhul Sfânt care a venit să-i conducă la apa mai adâncă.

Eu

nu sunt pentecostal și nu am aparținut niciodată organizației pentecostale. Sunt doar un creștin al Bibliei și am stat tot timpul în spărtură. Eu cred tot ce spune Cuvântul și nu pot nega darul vorbirii în limbi, pentru că dacă aș face aceasta aș nega chiar învățătura biblică și orice alt dar inspirat. Acesta este adevărul.

Niciodată

nu am fost de acord cu frații pentecostali care spun că vorbirea în limbi este singura dovadă a botezului cu Duhul Sfânt. Eu nu cred aceasta. Dacă ei cred acest lucru, este treaba lor, îi privește. Pavel a spus: „Aș dori ca toți să vorbiți în alte limbi...” (1 Corinteni 14.5), aș vrea să vă văd pe toți atât de aproape de Dumnezeu.

Ei

au multă poleială, au o încredințare. De multe ori s-au dus afară, s-au purtat ca și cum ar fi avut Duhul Sfânt și au spus ceva ce nu era vorbirea în limbi, dar viața lor, trăirea lor, a dovedit ce erau cu adevărat. Este însă și un dar

autentic care a mers tot timpul mai departe.

De

ce n-ar pune însă și diavolul puțină momeală pentru păsări? Și o face încercând să frâneze. El și-a aruncat momeala asupra sfinților; a aruncat-o asupra metodiștilor, a luteranilor și o face din nou astăzi. El aruncă același lucru asupra darurilor, a vindecării divine și a deosebirii.

Dar

ce înseamnă o sperietoare de păsări dacă știți limbajul păsărilor? Păsările spun: „Când vedem o sperietoare, aceasta este un tichet de masă!” Cele mai bune mese le găsiți acolo unde sunt ridicate sperietorile. Așa este.

Dar

vedeți cum s-a ridicat acel duh și a ajuns până aici sus? Isus a văzut că el se va ridica prin biserica catolică și a spus: „Să nu numiți pe nimeni „părinte.” Să nu repetați aceleași cuvinte la nesfârșit...” Și a mai spus ceva: „Aveți grijă, pentru că antihristul va fi atât de aproape de adevăr, încât va încerca să-i înșele chiar și pe cei aleși.”

Câte

fecioare s-au dus în întâmpinarea Mirelui? Zece. Toate zece erau fecioare. Ce înseamnă cuvântul „sfințenie”? „Pur, virgin.” Deci toate erau fecioare, dar cinci dintre ele nu aveau untdelemn în candelă. Ce reprezintă „uleiul” în Biblie? Duhul Sfânt. Ele s-au curățit și s-au așezat acolo, dar s-au temut și au stat departe de Izvorul din care curgea untdelemnul. S-au organizat, s-au așezat jos și iată-i acum niște căldicea. Acolo s-a ajuns în epoca bisericii Laodicea.

Deci, să nu uitați că semnul fiarei nu este

comunismul. Semnul fiarei vine de la Roma: catolicismul și protestantismul s-au unit într-o religie organizată. Ei vor uni toate bisericile, iar atunci fiecare biserică va trebui să se plece în fața acestui lucru. În ce privește bisericile interconfesionale, ele vor fi aruncate pe margine, vor fi închise.....

... Acum fiți atenți! În Apocalipsa 9.4 citim:

„Li s-a zis să nu
vatăme iarba pământului, nici vreo verdeață, nici vreun copac, ci numai pe oamenii care n-aveau pe frunte pecetea lui Dumnezeu.”

Deci,
atunci când vor veni plăgile, singurii care vor fi feriți, sunt cei pecetluiți pentru Împărăția lui Dumnezeu. Aceasta este judecata care investighează...

Dacă
mă va ajuta Dumnezeu, în câteva minute vă voi dovedi prin Cuvântul Domnului că acesta este timpul pecetluirii plăgilor. În ce-i privește pe cei ce L-au respins, pentru ei nu mai rămâne decât pedeapsa veșnică.

Acum
haideți să mergem în Vechiul Testament și să deschidem la cartea lui Ezechiel. Cu ajutorul și voia Domnului, în următoarele 30 de minute ne vom așeza jos pentru învățătură.

Dar
mai întâi ar trebui să stabilim ce este „Pecetea lui Dumnezeu.”

...Este

Biblia un Cuvânt destul de bun pentru voi? Eu știu că unii spun că trebuie să ținem Sabatul, dar în Noul Testament nu există nici un text biblic care să susțină această învățătură.

Haideți

să vedem acum ce este „Pecetea lui Dumnezeu.” Pentru aceasta vom deschide la Efeseni 4.30:

„Să nu întristați pe Duhul Sfânt al lui Dumnezeu,
prin care ați fost pecetluiți pentru ziua răscumpărării!”

Deci

ce este „pecetluirea”? Pecetluirea este semnul care se pune pe un lucru terminat. Este adevărat?

Ați

văzut vreodată cum se încarcă un vagon? Se încarcă egal și într-o parte și în alta, iar când totul este gata, vine inspectorul și-l verifică. Îl mișcă și îl scutură, iar dacă găsește numai un pic de loc, zice: „Nu! Nu pot să-l sigilez! Descărcați totul și încărcăți-l încă o dată.” Ei îl descarcă și îl încarcă încă o dată, iar dacă inspectorul găsește o altă neregulă, spune din nou: „Greșit! Faceți-o încă o dată!”

La

fel face și Dumnezeu de multă vreme cu biserica Lui. Voi încărcăți tot că mergeți în cer; luați cu voi jocul de cărți și orice lucru pe care îl puteți încărcă în biserica voastră. Dar Dumnezeu condamnă aceste lucruri și nu sunteți gata pentru pecetluire.

Însă când Dumnezeu vede la altar un om cu inima

sinceră și duhul zdrobit, închide ușa lumii pentru el și îl pecetluiește cu botezul Duhului Sfânt care durează până vine Isus, până în ziua răscumpărării, nu până la următoarea trezire.

Când

ușa vagonului este închisă și pecetluită cu sigiliul guvernului, nu mai poate fi deschisă de nimeni până ajunge la destinația finală.

Tot

așa, orice om care este născut din nou și pecetluit pentru Împărăția lui Dumnezeu, nu mai are dorință pentru lume până în ziua când va fi luat de Isus Hristos în Împărăție.

Deci,

dacă aveți probleme și spuneți că posedăți Duhul Sfânt, dacă aparțineți de biserica metodistă, baptistă sau penticostală; dacă ați strigat, ați vorbit în limbi, ați fost botezați pe față, pe spate, stropiți, etc., dacă încă aveți acel fel de probleme, ar fi bine să vă întoarceți înapoi și să vă verificați încărcătura. Așa este. Ați luat prea mult cu voi, ceva este slăbit pe undeva și se mișcă, iar din pricina aceasta Dumnezeu nu vă poate pune pecetea Sa.

Când

un bob de grâu cade în pământ, din el nu poate ieși o buruiană ca să-și salveze sufletul. Este cât se poate de sigur că bobul de grâu va produce un alt bob de grâu. Și dacă suntem însămânțați cu sămânța nestricată a lui Dumnezeu, cum am putea produce altceva decât o viață care este Viața lui Hristos?

Duhul

Sfânt care călăuzește biserica, o călăuzește în puterea învierii lui Isus Hristos și sunteți pecetluiți până în ziua răscumpărării. Aceasta o spune Biblia: „Să nu întristați pe Duhul

Sfânt al lui Dumnezeu, prin care ați fost pecetluiți pentru ziua răscumpărării!”

El

a pus pecetea Sa înainte să vină Duhul Sfânt, înainte de începerea epocii neamurilor. Da, El a pecetluit totul sub acele sfeșnice de aur.

El

a simbolizat biserica prin Avraam, Isaac, Iacov, David, Solomon... chiar și epoca întunecoasă, prin zilele lui Ahab, și așa mai departe până a ajuns în acea stare căldicică. Dar chiar înainte de încheierea epocii evreilor, El a dat o mare putere a Duhului Sfânt, dar nu neamurilor, ci doar evreilor, pentru că a venit pentru oile pierdute ale casei lui Israel. Este adevărat? „El a venit la ai Săi, și ai Săi nu L-au primit.

Dar tuturor celor

ce L-au primit, adică celor ce cred în Numele Lui, le-a dat dreptul să se facă copii ai lui Dumnezeu.” (Ioan 1.11+12).

El

a spus: „Le-am dat Viață veșnică,” ceea ce în limba greacă este „ZOE”. Deci „Zoe” este Viața veșnică. Și dacă Viața lui Dumnezeu este în voi, ea va produce o viață dumnezeiască. Aceasta este cât se poate de sigur. Iar omul care o are, nu mai poate muri, așa cum nici Dumnezeu nu moare. Amin.

„...Cine ascultă cuvintele Mele, și crede în Cel ce M-a trimis, are viața veșnică și nu vine la judecată, ci a trecut din moarte la viață.” (Ioan 5.24).

„Cine mănâncă trupul Meu, și bea sângele Meu, are viața veșnică; și Eu îl voi învia în ziua de apoi.” (Ioan 6.54).

Acesta

este Cuvântul Lui. Ce mângâiere pentru credincios! Dar ce osândă este pentru cei care refuză să umble în Lumină!

Fraților,

pentru același subiect am putea lua text după text, zi după zi, săptămână după săptămână, un an întreg și tot nu am termina din Biblie.

Acum

ne vom întoarce să vedem ce înseamnă să respingi botezul cu Duhul Sfânt, să vedem ce a însemnat pentru ei în timpul acela.

În

Ezechiel 9, prorocul a văzut Ierusalimul. Evreii erau chiar înainte de sfârșitul lor, iar noi suntem chiar înainte de sfârșitul neamurilor, pentru că după aceea vom intra în Mileniu. În ordine.

Prorocul

a văzut acest lucru cam cu 800 de ani înainte de venirea Domnului. Fiți atenți în timp ce vom citi:

„Apoi a strigat cu glas tare la urechile mele:

„Apropiați-vă voi care trebuie să pedepsiți cetatea, fiecare cu unealta lui de nimicire în mână!”

Și iată că au

venit șase oameni de pe drumul porții de sus, dinspre miază-noapte, fiecare cu unealta lui de nimicire în mână. În mijlocul lor era un om îmbrăcat într-o haină de in, și cu o călimară la brâu. Au venit și s-au așezat lângă altarul de aramă.

Slava Dumnezeului

lui Israel s-a ridicat de pe heruvimul pe care era, și s-a îndreptat spre pragul casei; și el a chemat pe omul acela care era îmbrăcat cu haina de in și care avea călimara la brâu.

Domnul i-a zis: „Treci prin mijlocul cetății, prin mijlocul Ierusalimului, și fă un semn pe fruntea oamenilor, care suspină și gem din pricina tuturor urâciunilor care se săvârșesc acolo.”

Iar celorlalți

le-a zis, în auzul meu: „Treceți după el în cetate, și loviți: ochiul vostru să fie fără milă, și să nu vă îndurați!

Ucideți și

nimiciți pe bătrâni, pe tineri, pe fecioare, pe copii și pe femei; dar să nu vă atingeți de niciunul din cei care au semnul pe frunte! Începeți însă cu Locașul Meu cel sfânt!” Ei au început cu bătrânii, care erau înaintea Templului.”

Prorocul

a fost luat în Duhul în slavă și Dumnezeu i-a spus: „Am să-ți arăt ce voi face cu evreii înainte de venirea neamurilor!” Citiți tot capitolul.

El

a văzut Ierusalimul și păcatul care era mai mare ca oricând înainte.

Să

nu uitați că acest capitol este doar pentru evrei și pentru capitala lor, Ierusalim, nu și pentru neamuri. Aseară am vorbit despre ceea ce este pregătit pentru protestanți, iar acum vedem ce s-a întâmplat cu evreii.

El

a spus: „Treci prin cetate...” Și iată că au venit acei oameni cu uneltele de nimicire în mână, ca să omoare tot ce era în cetate. Și între ei era un om îmbrăcat în alb.

Haideți

să ne apropiem puțin. Îmbrăcat în alb: în neprihănire, sfințire. Biblia spune că omul acela avea la brâu o călimară. Și vocea a spus: „Treci prin mijlocul cetății, prin mijlocul Ierusalimului, și fă un semn pe fruntea fiecărui bărbat, femeie, băiat sau fată, care suspină și gem din pricina tuturor urâciunilor care se petrec acolo!” Pune-le un semn!

După

ce le-a pus semnul, el s-a întors și a spus: „Am terminat!” Atunci au fost trimiși ceilalți și li s-a spus: „Să nu cruțați pe niciunul din cei care nu au semnul pe frunte!”

Fraților,

omul care însemna nu era nimeni altul decât Duhul Sfânt. Dacă El ar veni în seara aceasta în Jeffersonville, la Tabernacolul Branham sau în alt tabernacol și ar pune semnul peste cei care au fost sinceri și onești înaintea lui Dumnezeu; care au plâns și s-au rugat zi și noapte pentru păcatele lor și ale celor din jur, ar mai lăsa predicatorii femeile să umble în costume de baie și în pantaloni scurți pe stradă, sau să cânte în cor vopsite ca niște Izabele? Bărbații fumează, beau, se dau în spectacol, joacă jocuri de noroc și se poartă de parcă nu le pasă de nimic. Joi seara stau acasă și se uită la televizor, în loc să fie la adunarea de rugăciune, iar vara se închid serviciile din biserică. Pe cine ar pune El Pecetea?

Ceea

ce ne trebuie nouă în seara aceasta este ca această „Evanghelie” de Hollywood să fie trântită de pământ și să vină o trezire de modă veche trimisă de Dumnezeu, în care bărbații și femeile să coboare jos la altar și să înceteze cu strângerea mâinilor, cu ținerea de mâini, cu stropirea și botezul pe față sau pe spate și cu toate acele ismuri; și să primească acel duh zdrobit care suspină și geme din pricina păcatului. Amin. Să vină acel plâns de modă veche al unui copil nou-născut. Aceștia primesc Duhul Sfânt. Așa este.

Nu

contează dacă sunt metodiști, bapțiști sau catolici, când ajung la altar și strigă zi și noapte: „O, Doamne Dumnezeule, privește la păcatele acestei cetăți! Inima mea nu are odihnă când văd lucrurile care se petrec în jur. Fă ceva, Dumnezeule! Trimite-ne o trezire de modă veche,” sunt pe punctul să primească Duhul Sfânt.

Dar

dacă te duci acolo pentru că ai sărit în sus și-n jos, pentru că ai dansat după muzică sau ai făcut altceva, dar umbli încolo și înapoi nepăsător, te cerți și umbli dintr-un loc în altul, aceasta dovedește că de la început nu ai nimic.

Fraților,

cred că acesta este un medicament tare, dar sunt convins că vă face bine. Așa este. Nu va mai fi niciunul slab printre noi.

Ca

la Moise. Îmi place să mă uit în trusa lui Moise, vouă nu? Vreți să vedeți ce avea în ea? El trebuia să aibă grijă de două milioane de oameni, bărbați și femei, sute de nașteri, oameni ologi și bolnavi. Dar timp de 40 de ani, n-a fost nici măcar un om bolnav printre ei. Voi, doctorilor care sunteți aici, n-ați vrea să vă uitați în trusa medicală a lui Moise?

Hai deți

să vedem: „Eu sunt Domnul care te vindecă.” Asta este.

Amin.

Aceasta

este totul: „Eu sunt Domnul care te vindecă.” Dacă se năștea un copil: „Eu sunt Domnul care te vindecă.” Aceasta era singura rețetă pe care o putea da. Era singura rețetă de care avea nevoie, pentru că îi fusese oferită de Dumnezeu.

Sigur

că astăzi auzi: „Noi nu credem așa ceva!” dar Dumnezeu nu se schimbă niciodată. El este Același. Duhul care îi face pe oamenii de astăzi să se poarte în felul acesta în numele creștinismului, îi face rău la stomac lui Dumnezeu. Așa cum nu i-a suferit atunci, nu-i suferă nici astăzi, pentru că Isus Hristos este Același ieri, azi și în veci.

O,

mă simt atât de bine!

Fiți

atenți! El a spus: „„Treci prin mijlocul cetății, prin mijlocul Ierusalimului, și fă un semn pe fruntea oamenilor, care suspină și gem din pricina urâciunilor din cetate!” După care s-a adresat celor care aveau uneltele de nimicire și le-a zis să meargă să nimicească tot.

Un

moment, istoricilor! Isus a venit în trup. El era Dumnezeu manifestat în trup: „Dumnezeu era în Hristos împăcând lumea cu Sine...” (2

Corinteni 5.19). Și când a venit în trup, a început să învețe, dar ei L-au

numit Beelzebul și ghicitor. Au râs și au batjocorit nașterea Lui, L-au respins și L-au dat afară.

El

le-a zis atunci că oricine vorbește împotriva Fiului omului, va fi iertat, dar cine vorbește împotriva Duhului Sfânt nu va fi iertat nici în lumea aceasta, nici în Lumea viitoare.

El

nu S-a dus la neamuri, ci S-a dus la evrei, pentru că la ei a fost trimis. De ce? Pentru că nu era timpul neamurilor, ci al evreilor. Ardea ultima candelă a epocii evreilor și El S-a dus la ei, pentru că erau câțiva oameni care L-au primit, câțiva chemați afară.

Exact

așa este astăzi. Așa cum Duhul Sfânt vorbea din Isus Hristos și-i chema pe evrei afară, acum El vorbește din nou chemând afară neamurile.

Aleșii

au crezut supranaturalul și priveau la Liderul lor. Ei știau că El era Împăratul prorocilor, iar Dumnezeu confirma și întărea că este adevărat tot ce spunea. Ei știau că aveau adevărul; știau în cine cred, de aceea L-au urmat pe Isus.

Cei

care nu L-au crezut, L-au răstignit, dar El a spus: „Tată, iartă-i pentru că nu știu ce fac!” Apoi, când a venit cincizecimea erau câțiva care plângeau. Și ce s-a întâmplat atunci? A venit un preot cu o tavă și le-a zis: „Scoate limba să iei comuniunea și eu voi bea vinul.” Ce nonsens!

Apoi

a apărut un predicator protestant și le-a zis: „Îl voi lua în părtășie pentru șase luni de probă.” Nonsens!

Biblia

spune că atunci când a venit ziua cincizecimii, „a venit din cer un sunet ca vâjâitul unui vânt puternic și a umplut casa unde stăteau. Și niște limbi ca de foc au fost văzute împărțindu-se printre ei, și s-au așezat câte una pe fiecare din ei.” (Fapte 2.2-3).

Atunci

ei au început să geamă, să scuipe și să le curgă balele.

Tu

zici: „Cum?” Da, domnilor. Vă pot dovedi aceasta cu Biblia.

„Vrei

să spui că așa făceau?”

Da,

așa spune Biblia.

Știți

ce a prorocit Isaia? Dați-mi voie să vă citesc din Isaia 28.8-12:

„Toate mesele sunt

pline de vărsături murdare, și nu mai este nici un loc curat. –

Ei zic: „Pe cine

vrea el să învețe înțelepciunea? Cui vrea să dea învățături? Unor copii născuți de curând, luați de la țată?

Căci dă învățatură peste învățatură, învățatură peste învățatură, poruncă peste poruncă, poruncă peste poruncă, puțin aici, puțin acolo.” -

Ei bine, prin niște oameni cu buze bâlbâitoare și cu vorbirea străină va vorbi poporului acestuia Domnul.

El îi zicea: „Iată odihna; lăsați pe cel ostenit să se odihnească; iată locul de odihnă!” Dar ei n-au vrut să asculte.”

Aceasta a spus El. Nu sunt cuvintele mele, ci este Cuvântul Lui. Schimbați-L dacă puteți! Cuvântul Lui nu poate fi schimbat niciodată! Evanghelia deplină trebuia adusă, iar când au început s-o predice a venit puterea Duhului Sfânt.

Evreii care și-au bătut joc de Isus, au râs de ei și au zis: „Sunt plini de must!” însă când au făcut aceasta și-au pecetluit destinația finală. Ei ziceau: „Cum dar îi auzim vorbind fiecareia din noi în limba noastră, în care ne-am născut? Oamenii aceștia sunt plini de must! Ha, ha, ha!” (Fapte 2.8). Și-au bătut joc de ei și au râs.

Atunci, acel holly-roller, Petru, le-a zis sărind în sus și-n jos: „Bărbați iudei, și voi toți cei care locuiți în

Ierusalim, să știți lucrul acesta și ascultați cuvintele mele!

Oamenii aceștia nu sunt beți, cum vă închipuiți voi, căci nu este decât al treilea ceas din zi.

Ci aceasta este ce a fost spus prin prorocul Ioel..." Și le-a citat din Biblie.

Eu v-am spus de multe ori: „Dacă aceasta nu este acel lucru, mă voi ține de Domnul până mi-l va da.” Așa este.

Și Petru le-a zis: „Aceasta este ce a fost spus prin prorocul Ioel că se va întâmpla în zilele din urmă, în ultimii două mii de ani.”

După primii două mii de ani, El a nimicit lumea veche prin apă; după următorii două mii de ani a venit Hristos, iar în următorii două mii de ani El va turna Duhul Sfânt. Aleluia! El nu a spus niciodată: „Voi educa niște predicatori sau vă voi trimite niște preoți”, ci a spus: „...voi turna din Duhul Meu peste orice făptură: feciorii voștri și fetele voastre vor proroci, tinerii voștri vor avea vedenii și bătrânii voștri vor visa visuri....

Voi face să se arate semne sus în cer și minuni jos pe pământ..." Acesta a fost începutul, iar evreii au râs și au zis: „Sunt plini de must!” ceea ce le-a pecetluit destinația.

În

anul 70 d.Hr, generalul roman Titus, a înconjurat Ierusalimul cu oști. Și știți ce s-a întâmplat?

Istoricul

Iosefus spune: „Grupul acela de canibali, au ascuns trupul lui Isus din Nazaret ca să-L mănânce!” Dar ei mâncau Cina, nu trupul lui Isus.

Ați

știut că oamenii îi numeau eretici? Știți ce este un eretic? Un om nebun. Da. Uitați-vă la Pavel.

Știu

că vouă, bapțiștilor, vă place să spuneți: „Eu îl cred pe apostolul Pavel!” iar voi catolicii spuneți: „O, sfântul Pavel...” și sărutați picioarele acelor statui de la Roma. Necazul este că uitați ce a spus sfântul Pavel când a stat în fața împăratului Agripa: „...slujesc

Dumnezeului părinților mei după calea, pe care ei o numesc partidă, erezie (Holly roller).” Amin.

(Fapte 24.14).

Mi-ar

plăcea să mă țin de mână cu el și să spun: „Cred la fel ca Pavel. Aleluia! Da, domnilor. Deși au trecut 1900 de ani, eu cred încă la fel ca el.”

Cred

că încă este același Duh Sfânt; că se fac aceleași semne și minuni și că El mai pecetluiește și astăzi pentru ziua răscumpărării.

„Duceți-vă... și propovăduiți Evanghelia...” Care Evanghelie? Ce este Evanghelia? Nu numai Cuvântul, deoarece Pavel a spus: „Evanghelia a venit la noi

nu doar prin Cuvânt, ci prin puterea și demonstrația Duhului Sfânt.” (1 Corinteni 2.4 – parafrizare). El a mai zis: „N-am venit la voi cu învățătura unui seminar, nici cu cuvinte alese, astfel ca credința voastră să se bazeze pe cuvinte pompoase și vorbiri amăgitoare, nici pe crezul apostolic sau ceva de felul acesta, ci am venit cunoscând doar puterea învierii lui Isus Hristos și manifestarea Duhului Sfânt.” (parafrizare).

Aleluia!

Dumnezeu să ne dea cât mai mulți „Paveli” cu pumni puternici, care nu poartă mănuși seminaristice. Amin.

Pecetea

lui Dumnezeu. Amin.

Cât

mai avem? Foarte bine. Mâine este sâmbătă și nimeni nu merge la muncă, așa că mai îngăduiți-mă câteva minute.

Rugați-vă,

fraților, pentru că trăim într-un timp serios și ar trebui să ne facem inventarul. Eu nu stau aici ca un clown, chiar dacă uneori mă port mai ciudat. Adevărul este că uneori nu mă pot controla, pentru că ceva ia controlul asupra mea și mă face să mă port așa. În inima mea știu că timp de douăzeci și ceva de ani, am predicat de la acest amvon și în jurul lumii și Dumnezeu a confirmat prin semne și minuni că v-am spus Adevărul. Amin.

„Isus Hristos este Același ieri, azi și în veci.”

Și

El a spus: „Să vină cei ce au în mâini uneltele de nimicire!”

De ce aceasta? Pentru că au refuzat să primească acel semn, pecetea. Astfel, Titus a asediat zidurile Ierusalimului și i-a înfometat atât de tare încât au ajuns să-și mănânce copiii, scoarța de pe copaci și iarbă. Și când în final a cucerit cetatea, a nimicit tot ce mai rămăsese acolo: femei, copii, bebeluși, bătrâni, preoți și a dat foc cetății. Aceasta s-a întâmplat conform cuvintelor spuse de Isus: „Adevărat vă spun că nu va rămâne aici piatră pe piatră, care să nu fie dărâmată.” (Matei 24.2). Aceasta arată că

Dumnezeu nu locuiește în case făcute de mâini omenești, ci în inima omului. Duhul Sfânt nu locuiește într-o casă, ci în inimă. Noi suntem Templul: „Nu știți că voi sunteți Templul lui Dumnezeu și că Duhul lui Dumnezeu locuiește în voi?” (1 Corinteni 3.16). Amin.

Dar

ce faceți voi? Construiți un templu, o biserică și toată credința voastră este în jurul aceluia lucru, a unui idol de lemn și acceptați semnul fiarei fără să știți. Așa este. Voi, predicatorilor, vă pierdeți timpul cu susținerea organizației voastre, și veți merge direct în iad împreună cu ea.

Fraților,

este vremea să vă treziți și să predicați Evanghelia prin puterea Duhului Sfânt. Haideți deci, să-i chemăm pe metodiști, pe bapțiști, pe prezbiterieni, pe catolici și să mergem toți la crucea lui Isus Hristos.

Înainte,

păstorii purtau cu ei miere, iar când se îmbolnăvea vreo oaie, puneau miere pe o piatră pentru ca oaia s-o lingă și astfel să se facă bine.

Fraților,

și eu am în seara aceasta o traistă plină cu „miere” și o pun pe piatră, pe Stânca Hristos Isus, astfel ca oile bolnave s-o poată linge și să se facă bine.

Așa este. Dar nu uitați un lucru: această „miere” nu poate fi pusă oriunde, peste orice biserică, pentru că nu aparține oricărei biserici, ci îi aparține lui Hristos. Așa este.

„O,”

ziceți voi, „noi credem în Hristos!” Lucrările voastre dovedesc ce credeți. Isus Hristos a spus: „Aceste semne îi vor urma până la sfârșitul lumii pe cei ce vor crede:

în Numele Meu vor scoate draci, vor vorbi în limbi noi, dacă vor lua în mână șerpi sau vor bea ceva de moarte nu-i va vătăma. Dacă își vor pune mâinile peste bolnavi, bolnavii se vor însănătoșa.” (Marcu 16.17-18).

Aceasta

a spus Isus; sunt ultimele cuvinte care au ieșit de pe buzele Lui înainte de a pleca la cer.

Întotdeauna

lumea i-a numit nebuni pe oamenii care au propovăduit vindecarea divină și puterea lui Dumnezeu.

Biblia

spune că „Dacă pe Stăpânul casei L-au numit Beelzebul, cu cât mai mult vor numi așa, pe cei din casa lui?” (Matei 10.25).

Și pentru că au

făcut aceasta, au fost osândiți și uciși. Dar despre creștini, istoricul

Iosefus a spus: „Unii oameni numiți creștini, au ieșit din Ierusalim (înainte

de începerea asediului roman), s-au dus în Iudea și au scăpat de acest prăpăd.”

Acolo era sfârșitul evreilor.

Acum

haideti să deschidem repede la Apocalipsa 7, unde se va încheia epoca neamurilor, ca să vedem dacă este adevărat sau nu. Prorocia lui Ezechiel s-a referit la sfârșitul acelei epoci.

În capitolul 6 din Apocalipsa, i-am văzut pe cei patru cai: cel alb, roșu, negru și gălbui.

În continuare citim:

„După aceea am văzut patru îngeri, care stăteau în picioare în cele patru colțuri ale pământului. Ei țineau cele patru vânturi ale pământului, ca să nu sufle vânt pe pământ, nici pe mare, nici peste vreun copac.”

Îngerii sunt mesageri, iar vânturile înseamnă conflicte și războaie.

„Și am văzut un alt înger, care se suia dinspre răsăritul soarelui, și care avea pecetea Dumnezeului celui viu. El a strigat cu glas tare la cei patru îngeri, cărora le fusese dat să vatăme pământul și marea,

zicând: „Nu vătămați pământul, nici marea, nici copacii, până nu vom pune pecetea pe fruntea slujitorilor Dumnezeului nostru.”

Și am auzit numărul celor ce fuseseră pecetluiți: o sută patruzeci și patru de mii, din

toate semințiile fiilor lui Israel.

Din seminția lui

Iuda, douăsprezece mii erau pecetluiți; din seminția lui Ruben, douăsprezece mii; din seminția lui Gad, douăsprezece mii;

Din seminția lui

Așer, douăsprezece mii; din seminția lui Neftali, douăsprezece mii; din seminția lui Manase, douăsprezece mii;

Din seminția lui

Simeon, douăsprezece mii; din seminția lui Levi, douăsprezece mii; din seminția Isahar, douăsprezece mii;

Din seminția lui

Zabulon, douăsprezece mii; din seminția lui Iosif, douăsprezece mii; din seminția lui Beniamin, douăsprezece mii, au fost pecetluiți.

După aceea m-am

uitat, și iată că era o mare gloată, pe care nu putea s-o numere nimeni, din orice neam, din orice seminție, din orice norod și de orice limbă, care stătea în picioare înaintea scaunului de domnie și înaintea Mielului, îmbrăcați în haine albe, cu ramuri de finic în mâini;

Și strigau cu glas

tare, și ziceau: „Mântuirea este a Dumnezeului nostru, care șade pe scaunul de domnie, și a Mielului!”

Și toți îngerii

stăteau împrejurul scaunului de domnie, împrejurul bătrânilor și împrejurul

celor patru făpturi vii. Și s-au aruncat
cu fețele la pământ în fața scaunului de domnie și s-au închinat lui Dumnezeu,

Și au zis: „Amin.”

„A Dumnezeului nostru, să fie lauda, slava, înțelepciunea, mulțumirile,
cinstea, puterea și tăria, în vecii vecilor! Amin.”

Aceasta

nu-mi sună a ritual de seminar, ci sună ca o revărsare de modă veche a Duhului
Sfânt. Oamenii aceia au fost undeva și știau ce să facă atunci când Îl văd pe
Miel stând pe tron.

„Și unul din bătrâni a luat cuvântul și mi-a zis:

„Aceștia care sunt îmbrăcați în haine albe, cine sunt oare? Și de unde au
venit?”

Cu

alte cuvinte: „Cei enumerați mai sus știu că sunt evrei, dar ceilalți de unde
au venit? „...din orice seminție, din
orice norod și de orice limbă...”

Priviți

versetul 14: „Doamne,” i-am răspuns eu.

„Tu știi.” Și el mi-a zis: „Aceștia (numiți holly-rollers, batjocoriți și prigoniți) vin din
necazul cel mare; ei și-au spălat hainele,
și le-au albit în sângele Mielului.

Pentru aceasta

stau ei înaintea scaunului de domnie al lui Dumnezeu...” Unde stă soția? Unde stă
împărăteasa? Aceasta este mireasa dintre neamuri... „și-L slujesc zi și noapte în
Templul Lui.” Soția își slujește soțul acasă zi

și noapte. Aceasta este mireasa lui Isus; mireasa dintre neamuri.

„...Cel ce șade pe scaunul de domnie, își va întinde peste ei cortul Lui.

Nu le va mai fi
foame...” Aleluia!

Truda zilei s-a sfârșit. Poate mulți dintre noi am pierdut multe mese, dar acolo nu vom mai pierde niciuna. Amin.

Mama

mea, care stă aici, s-a ridicat de multe ori de la masă flămândă, pentru ca micuții ei să nu plângă de foame. Dar acolo nu vom mai face aceasta! Bătrânul meu tată a murit în brațele mele, peste drum de aici, și era flămând. Dar acolo nu va mai fi. Aleluia! Acolo nu va mai suferi nimeni de foame:

„Nu le va mai fi foame, nu le va mai fi sete; nu-i va mai dogorî nici soarele, nici vreo
altă arșiță.

Căci Mielul, care

stă în mijlocul scaunului de domnie, va fi Păstorul lor, îi va duce la izvoarele apelor vieții, și Dumnezeu va șterge orice lacrimă din ochii lor.” (v. 16-17).

Poate aici vor suferi și vor plânge puțin când vine Duhul Sfânt, dar Dumnezeu va șterge toate lacrimile din ochii lor.

Deci

am văzut sfârșitul epocii bisericii ebraice, cum au venit acei bărbați cu

uneltele de nimicire, cum a venit acea oștire.

Acum

fiți atenți! Ce fel de semn a primit pe frunte biserica Duhului Sfânt? Unul spiritual. Ei au fost însemnați de Duhul Sfânt, este adevărat? Nu le-a tatuat nimic pe frunte, așa-i? Sigur că nu.

Ei

nu au fost condamnați de vreo țară anticreștină, ci i-au condamnat chiar ai lor. Înțelegeți ce vreau să spun?

Când

catolicii și protestanții de vor uni, adevărata Biserică a Dumnezeului celui viu, va fi condamnată de ei. De fapt, ei sunt deja împreună ca mamă și fiică.

Dar

aceștia de aici nu erau. Și vedeți ce s-a întâmplat? El a spus: „Puneți un semn pe fruntea lor.” Ce fel de semn era acela? Vă voi citi din Fapte 2.1-2:

„În ziua cincizecimii, erau toți împreună în același loc.

Deodată a venit

din cer un sunet ca vâjâitul unui vânt puternic, și a umplut toată casa unde ședeau ei.”

Cine

facea să se audă acel sunet? Îngerul care venea din cer? Ce era sunetul pe care

I-a auzit David când s-a temut să meargă mai departe? Biblia spune că el a auzit un sunet ca un vâjâit de vânt: Dumnezeu mergea înaintea lui.

Și
deodată au primit puterea Duhului Sfânt, au ieșit pe stradă sărind, bătând din palme, vorbind în limbi cu buze bâlbâitoare și purtându-se ca niște oameni beți. Toți se bucurau și îl laudau pe Domnul Dumnezeu, este adevărat?

Așa
face Dumnezeu când Își trimite jos puterea și botezul Duhului Sfânt. S-a dus drept acolo și a ieșit Mesajul. Aleluia! Acesta este semnul pe care l-a pus Dumnezeu peste oameni. Este adevărat? Acest semn l-a pus Dumnezeu atunci și același semn va fi pus și astăzi: aceeași pecete a lui Dumnezeu care a fost pusă peste ei sub botezul Duhului Sfânt.

Aș
vrea să te întreb ceva, Biserică. Biblia spune că în zilele acelea semnul lui Dumnezeu era botezul cu Duhul Sfânt. Semnul care era peste oameni și îi făcea deosebiți de ceilalți, era botezul cu Duhul Sfânt. Este adevărat? Noul Testament spune în Efeseni 4.30, că Duhul Sfânt este Pecetea lui Dumnezeu pentru oamenii din timpul din urmă și că El îi pecetluiește pentru destinația lor veșnică. Este adevărat? Atunci Duhul Sfânt a avut dreptate.

Am
avut epoca luterană, am avut epoca metodistă; am avut neprihănire și am avut sfințire. Am avut toate acestea de-a lungul timpului, dar cu 40 de ani în urmă, Statele Unite au făcut cunoștință, pentru prima dată, cu Duhul Sfânt.

Sfințirea
a fost numită a doua lucrare a harului. Sfințirea este corectă. Un vas care este plin cu noroi trebuie ridicat. Este

neprihănit pentru că a fost scos din noroi, dar după aceea trebuie scuturat și curățat. Cuvântul „sfințit” înseamnă „curățit și pus deoparte pentru slujbă.” Dar faptul că este pus deoparte pentru slujbă nu înseamnă că este în slujbă.

Isus

a spus: „Ferice de cei flămânzi și însetați după neprihănire, căci ei vor fi săturați.” Vedeți? Duhul Sfânt a venit pentru credincioșii sfințiți, sinceri și adevărați, iar semnele și minunile au început să se arate imediat ce vasul acela sfințit a ajuns în starea corectă și Duhul Sfânt a intrat în el. Înțelegeți ce vreau să spun?

Indiferent

cât de curată este o sticlă, tu nu poți turna ulei din ea, dacă nu conține ulei. Tu nu poți scoate vorbire în limbi, vindecare divină și putere din ceva care nu conține nimic, din ceva ce este gol. Trebuie să fie adus înăuntru Duhul Sfânt, și apoi se văd rezultatele.

Să

privim puțin în urmă, la primul război mondial. De unde a început el? Din Germania. Ce s-a întâmplat? Până astăzi, nimeni nu știe de ce s-a oprit și cum. Citiți „Declinul războiului mondial,” și veți vedea. Eu am citit toate capitolele și nimeni nu a știut nimic. Tot ce se știe este că a venit un ordin de „predare”, dar nimeni nu știe cine l-a dat.

Poate

mă veți numi holly-roller din pricina modului în care îmi manifest simțămintele, dar sunt plin de recunoștință pentru că Duhul Sfânt este aici pe platformă ca să ne descopere Adevărul.

Fiți

atenți! Acei bărbați cu uneltele de nimicire în mână, au pornit să nimicească

pământul în războiul mondial. Dar ce s-a întâmplat? S-au oprit dintr-o dată. În Apocalipsa 7.1 Ioan spune: „...am văzut patru îngeri care stăteau în picioare în cele patru colțuri ale pământului...” Ei erau pregătiți, cu uneltele de nimicire în mână, dar a venit un alt înger, care se suia dinspre răsărit și avea pecetea Dumnezeului celui viu. „El a strigat cu glas tare la cei patru îngeri, cărora le fusese dat să vatăme pământul și marea,

zicând: „Nu vătămați pământul, nici marea... Țineți pe loc cele patru vânturi, să nu sufle!” De ce? Pentru că evreii nu sunt încă la locul lor. Slavă! Ei nu sunt în țara pe care le-a făgăduit-o Dumnezeu.

Când era pe pământ, El a zis: „De la smochin învățați pilda lui: Când îi frăgezește și înfrunzește mlădița, știți că vara este aproape.” (Matei 24.32). Și când vedeți că evreii se întorc în Palestina, știți că timpul este aproape. „Adevărat vă spun că nu va trece neamul acesta până se vor întâmpla toate aceste lucruri.” (v. 34).

Fraților,
în urmă cu șapte ani, steagul evreiesc a fluturat pentru prima dată după două mii de ani. Amin.....

...

Să țină pe loc? De ce? Mai erau unii dintre neamuri, din epoca lui Luther și cea a lui Wesley, care trebuiau să intre. Înainte să vină cincizecimea din epoca laodiceană, în fața bisericii a fost pusă „o ușă deschisă”, astfel încât oricine îl va lăsa să intre, să poată bea fără bani din Izvorul apelor Vieții. O Doamne! Acesta este motivul pentru care El le-a zis:

„Stați pe loc!”

Isus

a spus că un gospodar și-a angajat dis de dimineața niște lucrători în vie și s-a tocmit cu ei cu un leu la zi. Mai târziu a ieșit iar și a mai tocmit câțiva lucrători, iar pe la ceasul al unsprezecelea a mai adus câțiva lucrători. Seara, când i-a plătit, le-a dat tuturor aceeași plată, iar ei l-au întrebat de ce a făcut aceasta. (Matei 20.1-16).

Luteranii

au venit în epoca lui Luther, iar când au murit, au murit în har. Metodiștii s-au ridicat în zilele lui Wesley și au murit tot în har. Noi trăim într-o altă epocă, nu în zilele lor ci acum. Mama călătorea cu o căruță, iar acum circulăm cu Ford V8. De ce aceasta? Pentru că trăim în epoci diferite, dar harul este același. Noi trăim în timpul restituirii puterii Duhului Sfânt, și Hristos a făgăduit că puterea pe care o vom primi noi va fi la fel ca cea pe care au avut-o înaintașii noștri la început.

Nu

mai priviți în urmă la metodiști, baptiști sau prezbiterieni, pentru că noi trăim într-o altă epocă. Priviți la Isus Hristos, Dătătorul și desăvârșirea credinței din Biblie. Aleluia!

Deci

El le-a spus acelor bărbați: „Țineți pe loc...” Până când? Până vin cei din ceasul al unsprezecelea, în urma ultimei chemări pentru neamuri.

Bunica

a lucrat în timpul ei, apoi au urmat mama, tata și ceilalți, dar acum este timpul nostru, epoca noastră, ceasul al unsprezecelea.

Primul

război mondial s-a terminat în luna a unsprezecea, în ziua a unsprezecea a lunii și la ora 11.00, astfel ca poporul din ceasul al unsprezecelea să poată veni la El. De ce? Ca El să le dea și lor același botez al Duhului Sfânt care a fost dat la început și să aducă înapoi puterea de înviere a Domnului Isus Hristos cu aceleași semne și minuni.

Războaie

tot încep pe ici și colo; se construiesc bombe atomice, etc., dar nu se poate întâmpla nimic până când evreii nu primesc vizita botezului cu Duhul Sfânt, pentru că Îngerul a spus clar:

„Nu vătămați pământul, nici marea, nici copacii, până nu vom pune pecetea pe fruntea slujitorilor Dumnezeului nostru!” (Apocalipsa 7.3).

Vedeți? Nu pe

Mireasă ci pe slujitorii Lui. Neamurile nu sunt slujitori; noi suntem fii și fiice. Slujitorii sunt evreii. Aleluia!

Astăzi

sunt mii și mii de mii de evrei. Odinioară, Dumnezeu a împietrit inima lui Faraon pentru ca ei să poată ajunge în Palestina, iar acum a împietrit inima lui Hitler, a lui Mussolini și a lui Stalin, din același motiv: ei îi conduc cu forța în Palestina, fără să știe că de fapt împlinesc voia lui Dumnezeu.

Cei

o sută patruzeci și patru de mii stau acolo, iar într-o zi vor fi vizitați de un proroc uns al lui Dumnezeu, care va merge acolo însoțit de semne și minuni. Când vor vedea aceasta, ei vor spune: „Aceasta am așteptat!” Da, domnilor. Dumnezeu va boteza 144 de mii de evrei.

Înainte

de aceasta însă, va veni răpirea și timpul neamurilor se va încheia. Bomba

atomică va exploda. Biserica dintre neamuri va fi răpită sus să stea în prezența lui Dumnezeu.

„Cine sunt aceștia care vin din necazul cel mare? Ei și-au spălat hainele în sângele Mielului și stau înaintea lui Dumnezeu fără pată.” Amin.

Semnul

fiarei, unirea bisericilor, toți împreună în haos. Rămășița și Mireasa Duhului Sfânt...

Cei

care râd astăzi de vorbirea în limbi, de vindecarea divină, de prorocii, de manifestarea Duhului, sunt stăpâniți de același duh ca evreii din zilele Domnului Isus, care au hulit Duhul Sfânt și au murit sub judecata divină.

Statele

Unite sunt condamnate și destinate judecății divine a Duhului Sfânt, iar ceasul când Dumnezeu va turna peste ei judecata Sa divină este aproape. Amin.....

...Există

un singur loc sigur, iar acesta este în Isus Hristos.

Dumnezeu

să vă binecuvânteze. Dacă nu sunteți în El, siliți-vă să fiți, pentru că cei ce nu sunt în Hristos nu vor avea parte de prima înviere, nici de răpire.

Dacă

nu aveți Pecetea lui Dumnezeu, care este botezul Duhului Sfânt, primiți semnul

fiarei, unirea. Aceasta este „Așa vorbește Domnul!” Înțelegeți ce vreau să spun? Învățătorii religioși încearcă să vă spună că semnul fiarei este comunismul și nu-și dau seama că el lucrează chiar în mijlocul lor.

Cu

ei se împlinește ceea ce a spus Domnul Isus: „...un orb călăuzește pe un alt orb...” (Matei 15.14). Ei au ochi și nu văd și țin porunci și datini omenești făcând astfel Cuvântul lui Dumnezeu fără putere. Voi râdeți de catolici pentru că au catehismul, dar sunteți la fel ca ei, pentru că bărbații voștri se adună la sfat și hotărăsc dacă pot primi vindecarea divină, botezul Duhului și toate aceste lucruri. Nu aveți nici un drept să râdeți de catolici, pentru că dacă Biblia spune că biserica catolică este o curvă, voi sunteți în aceeași uniune. Din pricina aceasta spune Domnul: „Ieșiți afară din mijlocul lor, poporul Meu și Eu vă voi primi.” (2 Corinteni 6.17). Așa este.

Mă

întreb de ce Tabernacolul Branham nu poate sta încă numai la sfatul Domnului?

Aș

vrea să știu dacă voi, oamenii de aici, credeți această Evanghelie? Ea a fost predicată în auzul urechilor voastre, ați văzut semne și minuni și tot ce a vorbit Domnul s-a împlinit. Atunci de ce se mai aud între voi certuri și contradicții? Aș vrea să scrieți pe hârtie care este problema voastră și s-o puneți pe amvon mâine seară.

Vreau

să văd de ce această biserică nu poate fi cuprinsă de puterea lui Dumnezeu și de botezul Duhului Sfânt, cu semne și minuni. Care este problema? Păstorul vostru crede și la fel voi. Atunci care este problema? Ceva este greșit. Locul acesta ar trebui să fie un far, un loc în care să se plângă și să fie căutat Dumnezeu zi și noapte. De ce nu putem face aceasta?

Isus

a spus despre biserica din Laodicea: „...zici:

„Sunt bogat, m-am îmbogățit și nu duc lipsă de nimic...” (Apocalipsa 3.17). Tu zici:

„Sunt

bogat și nu duc lipsă de nimic. Ne-am făcut o organizație!” Dar nu știi că ești nenorocit, sărac, orb și gol.” Când un om este în acea stare și știe, face ceva, dar dacă nu știe...

Și

Hristos a spus că așa vor fi bisericile din timpul acesta, dar nu vor ști.

Treziți-vă ființa spirituală, fraților, treziți-vă sufletul cu rugăciune și spuneți: „Cercetează-mă, Doamne Isuse, căci vreau să-mi fac inventarul înainte de a merge la culcare, să văd unde este problema. Eu am fost creștin în toți anii aceștia, dar nu înțeleg lucrurile pe care le-a spus Isus când a zis că va fi cu mine și se vor face aceste lucruri. Ce este cu mine, Doamne Isuse?”

Fiți

corecți! Fiți cinstiți! Haideti și stați de vorbă cu El ca și cu un frate. El vi Se va descoperi, vă va vorbi și vă va rupe sufletul. Spune: „Doamne Isuse, chiar dacă mă va costa familia, viața, serviciul, apartenența la biserică sau prestigiul pe care îl am în oraș, voi urma calea celor disprețuiți ai Domnului.”

Să

nu uitați că Isus a spus: „...largă este

poarta, lată este calea care duce la pierzare, și mulți sunt cei care intră pe ea.

Dar strâmtă este

poarta, îngustă este calea care duce la viață, și puțini sunt cei ce o află.” (Matei 7.13-14).

„Cine își va păstra viața, o va pierde; și cine își va pierde viața pentru Mine, o va câștiga.

Cine iubește pe tată, ori pe mamă, mai mult decât pe Mine, nu este vrednic de Mine; și cine iubește pe fiu sau pe fiică mai mult decât pe Mine, nu este vrednic de Mine.” (Matei 10.39+37).

„Oricine pune mâna pe plug, și se uită înapoi, nu este destoinic pentru Împărăția lui Dumnezeu.” (Luca 9.62).

Fraților,

Într-una din aceste zile va fi predicată ultima predică a Evangheliei, va fi cântată ultima cântare și va fi spusă ultima rugăciune. Într-una din aceste zile, ușile Tabernacolului vor fi închise pentru ultima dată, și la fel Biblia de pe amvon. Atunci veți sta în prezența lui Dumnezeu să dați socoteală pentru ceea ce ați auzit în seara aceasta. Ce vă veți face atunci? Ce vă veți face când va fi deschisă marea Carte? Ce veți face când vi se va aduce în față seara aceasta? Așa cum spune cântarea:

„Ce-o să te faci

Când marea Carte e deschisă

Ce-o să te faci?

Când
cei ce azi L-au respins pe Salvator

Vor
fi întrebați, de ce?

Ce-o
să se facă?”

Ți-a
stat serviciul în cale.

Ți-au
stat părinții în cale.

Ți-a
stat prietenul sau prietena în cale.

Ți-a
stat biserica în cale.

Ce
te vei face? Ce te vei face?”

Ce
motiv vei aduce? Voi știți care este semnul fiarei; știți care este pecetea lui
Dumnezeu, așa că acum totul depinde de voi. Fie ca Dumnezeu să vă
binecuvânteze
în timp ce ne vom ridica în picioare.

Tată

ceresc, lasă ca îndurarea și binecuvântările Tale să vină asupra oamenilor. Lasă ca Duhul Tău să Se miște și să Se reverse asupra acestor oameni, astfel încât să primească botezul Duhului. Fie ca orice bărbat sau femeie, băiat sau fată de aici, să fie cuprins de Duhul Sfânt și să spună: „Dumnezeule, ia-mi tot ce am, dar lasă-mă să Te slujesc pe Tine, Domnul meu. Voi pune totul deoparte: pe mine, mândria mea, biserica mea, totul.”

Ei

nu trebuie să plece din bisericile lor, Doamne, ci să iasă din starea în care trăiesc. O, Dumnezeule, trimite-i pe metodiști înapoi în bisericile lor, ca să le predice Evanghelia în clocot; trimite-i înapoi pe bapțiști; trimite-i înapoi pe catolici, etc.

Doamne

Dumnezeule, trimite pe cineva din tabernacolul Branham, să vină aici cu un duh blând și smerit care să vorbească, să iubească și să încerce să-i aducă pe oameni într-un acord, astfel ca Duhul Sfânt să poată veni înăuntru și să se folosească de oameni. Trimite semne mari și minuni, unge fiecare credincios și iartă orice păcat.

O,

Dumnezeule, noi vedem aceste semne; vedem smochinul înfrunzind și știm că timpul este aproape. Vedem bombele care pot trece prin mâna oricui, și Tu ai spus că au fost date ca să distrugă lumea.

Cum

am mai putea să te respingem când auzim atât de clar Evanghelia Ta și vedem cum

Duhul Sfânt face semne și minuni, vindecă bolnavii, deschide ochii orbilor și dă viață bolnavilor?

Tu
ai spus: „Dacă l-ați fi cunoscut pe
Moise, ați fi cunoscut și ziua Mea.” Aleluia! Tot așa este și astăzi, Doamne. Ei văd
tot felul de
semne, de războaie, de conflicte și alte lucruri, de aceea Te rog să-i faci să
deschidă paginile Bibliei ca să vadă unde suntem; să vadă că am ajuns la
sfârșitul epocii.

O,
Dumnezeule, mișcă Duhul Tău peste oameni, iar când va pleca El de aici, să
plece și ei. Îngăduie ca mâine seară
locul acesta să fie plin când vom veni la chemarea la altar.

Fă
ca duminică dimineața și sâmbătă seara, să-i botezăm pe oamenii de aici după
Cuvântul lui Dumnezeu, și fie ca Duhul Sfânt să vină peste acea apă ca să se
facă semne mari și minuni. Îndură-Te, Tată.

Binecuvântează-l
pe scumpul nostru păstor de aici; binecuvântează mădularele bisericii;
binecuvântează-i pe străinii din mijlocul nostru. Ajută-ne să strângem toate
aceste lucruri în inimile noastre, iar
mâine seară când ne vom reîntâlni, să fim plini de bucurie. Îți cerem aceasta
în Numele lui Isus Hristos. Amin.

Domnul
Isus Hristos să vă binecuvânteze pe fiecare dintre voi. Dați mâna unii cu
alții. Să veniți mâine seară și să aduceți și întrebările voastre, pe care vă rog
să le puneți pe amvon.

Fie
ca Dumnezeu să vă ungă și să fie cu voi.

- Amin -